

УПУТСТВО ЗА АУТОРЕ

(Публиковано и на веб сајту www.vojnodeo.mod.gov.rs)

1. Обим рукописа радова на српском или енглеском језику треба да буду до једног ауторског табака (30.000 карактера рачунајући са размацима), укључујући целокупан текст са фуснотама али без списка референци. Обим приказа књига, чланака и скупова може да буде 4.000–6.000 карактера.

2. Рукописе треба писати ћириличним или латиничним писмом, фонтом *Times New Roman* величине 12, проред *Single*, са нумерацијом страница у доњем десном углу.

3. Наслов треба што верније да опише садржај чланка и пожељно је коришћење речи прикладних за индексирање и претраживање. Наслов писати великим словима, задебљано (*bold*), величина слова 14. Испод наслова текста стоји име и презиме аутора чланка, величина слова 12.

4. У фусноти која стоји уз име и презиме, аутор наводи назив институције у којој је запослен (или из које долази), њено седиште, и своју електронску адресу. У овој фусноти аутор може да наведе назив пројекта у оквиру којег је сачињено истраживање или да укаже читаоцима ако погледи изнети у чланку одражавају његов лични став, а не институције у којој је запослен (или из које долази).

5. Исти аутор не може да објави два рада у једном броју часописа, без обзира да ли је реч о самосталном или коауторском раду.

6. Испод наслова стоји апстракт на српском језику обима 150–200 речи, који треба да јасно прикаже основни проблем, предмет, хипотезе, циљ, метод и резултате истраживања, те крајњи закључак. Испод апстракта аутор прилаже од 5 до 10 кључних речи на српском језику које најбоље описују садржај чланка. Подсећамо да је адекватан избор кључних речи предуслов за исправно индексирање чланка у референтним периодичним публикацијама и базама података.

7. Основни текст и пратеће фусноте треба да буду поравнати у складу са опцијом *justify*, док поднаслови треба да буду написани избором опције центре.

8. Поднаслови се пишу подебљаним словима, док се под-поднаслови пишу у *italic*-у; у оба случаја величина слова је 12.

9. Сваки пасус мора бити увучен (1 cm).

10. Латинске, старогрчке и друге не-енглеске речи и изрази у тексту наводе се у *italic*-у (нпр. *status quo*, *a priori*, *de facto*, *acquis Communautaire*, итд.).

11. У тексту морају бити дата пуна имена, никако иницијали. Страно име и презиме треба писати у српској транскрипцији, а приликом првог помињања у тексту навести у загради како она гласе у оригиналу. Изузетно, имена и презимена која потичу из народа који не користе ћирилично или латинично писмо треба навести у латинизованој транскрипцији (нпр. кинеска, јапанска или арапска имена и презимена), док код народа који користе ћирилично писмо.

12. У тексту користити само следећи облик наводника – „и”. Када се унутар ових знакова наводе налазе и додатни, унутрашњи наводници треба то учинити на следећи начин: 'и'.

13. Фусноте треба писати на дну стране (опција *Footnote*), а ознаке за фусноте стављати искључиво на крају реченице.

14. Податке о цитираној библиографској јединици треба навести у фуснотама, у складу са следећим правилима:

а) Монографије

Пуно име и презиме аутора, наслов монографије (у *italic*-у), назив издавача, место издавања, година издања; стр. уколико се наводи извор на српском језику, односно р. уколико се цитира једна страна извора на енглеском или *pp.* уколико се цитира више страница.

Примери:

Џон Ролс, *Право народа*, Alexandria Press и Нова српска политичка мисао, Београд, 2003, стр. 107.

Vivienne Jabri, *War and the Transformation of Global Politics*, Palgrave MacMillan, Basingstoke and New York, 2007, pp. 59-62.

б) Чланци у зборницима радова

Пуно име и презиме аутора, наслов текста (под знацима навода), назив зборника радова (у *italic*-у), издавач, место издања, година издања, стр. (или pp.) од-до. Када се наводи зборник радова на српском језику који је приредила једна особа, иза имена приређивача се у заградама ставља (ур.) или (прир.), а када има више уредника ставља се (урс). Када се наводи зборник радова на енглеском језику који је приредила једна особа, иза њеног имена се ставља (ед.), а када има више уредника ставља се (едс), без тачке.

Примери:

Златко Исаковић, „Међународни положај Македоније”, у: Момир Стојковић (ур.), *Сувремени процеси и односи на Балкану*, Институт за међународну политику и привреду и Центар за међународне студије Факултета политичких наука, Београд, 1997, стр. 123–124.

Michael Herman, “Ethics and Intelligence After September 2001”, in: Len V. Scott and Peter D. Jackson (eds), *Understanding Intelligence in the Twenty-First Century: Journeys in Shadows*, Routledge, London and New York, 2004, p. 180.

с) Чланци у научним часописима

Пуно име и презиме аутора, наслов текста (под знацима навода), назив часописа (у *italic*-у), број тома, број издања, стр. (или pp.) од-до.

Примери:

Борис Кривокапић, „Етничке мањине у Финској”, *Међународни проблеми*, вол. Л, бр. 3-4, 1998, стр. 489.

Astrid H.M. Nordin and Dan Oberg, “Targeting the Ontology of War: From Clausewitz to Baudrillard”, *Millennium: Journal of International Studies*, Vol. 43, No. 2, 2015, pp. 402-403.

d) Чланци у дневним новинама и часописима

Навести име аутора (или иницијале уколико су само они наведени), наслов чланка под знацима навода, име новине или часописа (у *italic*-у), датум арапским бројевима, број стране.

Пример:

John Gapper, "Investor votes should count", *The Financial Times*, 17 April 2006, p. 9.

e) Навођење докумената

Навести назив документа (под знацима навода), члан, тачку или став на који се аутор позива, часопис или службено гласило у коме је документ објављен (у *italic*-у), број тома, број издања, место и годину издања.

Примери:

"Resolution 1244 (1999)", Security Council of the United Nations, 10 June 1999.

"Single European Act", Articles 118A and 118B, 130A-130E, in: *Community Social Policy*, Current Status 1 January 1996, European Commission, Brussels, Luxembourg, January 1996, pp. 2-4.

„Статут Аутономне Покрајине Војводине”, *Службени лист АПВ*, бр. 17/91, 18. јун 1991, стр. 12.

f) Навођење извора са Интернета

За извор пронађен на Интернету треба навести тачан датум када му је аутор приступио.

Примери:

"The role of the Ombudsman in future Europe and the mandates of Ombudsmen in future Europe", speech by the European Ombudsman, Nikiforos Diamandouros, to the 9th Round Table meeting of European Ombudspersons and the Council of Europe Commissioner for Human Rights, 31 March 2005, Copenhagen, www.ombudsman.europa.eu/speeches/en/2005-03-31.htm, 01/03/2019.

Guri Rosen, "Secrecy versus Accountability: Parliamentary Scrutiny of EU Security and Defence Policy", *ARENA Working Paper*, No. 1/2014, February 2014, Centre for European Studies, University of Oslo, www.sv.uio.no/arena/english/research/publications/arena-publications/workingpapers/working-papers2014/wp1-14.pdf, 24/12/2018, p. 3.

Kristof Clerix, "Ilkka Salmi, the EU's spymaster", *Mondial Nieuws*, 4 March 2014, www.mo.be/en/interview/ilkka-salmi-eu-s-007, 20/05/2018.

g) Понављање раније наведених извора

Када се позивамо на извор који је већ раније навођен у тексту после других извора, обавезно треба ставити име и презиме аутора, наслов извора, затим оп. цит. и на крају број стране на коју се реферира. Када се поново наводи извор наведен у претходној фусноти, користи се ибид. – уз назнаку броја стране уколико је нови навод из тог извора.

Примери:

Astrid H.M. Nordin and Dan Oberg, "Targeting the Ontology of War: From Clausewitz to Baudrillard", *op. cit.*, p. 408.

Ibid., p. 409.

15. Чланак може садржати табеле и друге прилоге (попут географских карата, табела, графикона, и сл.) с тим што је неопходно да се наведе њихов број и потпун наслов. Уколико је прилог преузет од неког другог аутора или из неког документа неопходно је или навести извор према правилима цитирања, или добити писану сагласност за објављивање прилога.

16. На крају чланка аутор даје списак коришћене литературе по абecedном редоследу (односно азбучном, за радове на ћирилицу).

17. Пожељно је да се у одељку литература налази најмање 20 референци, и то:

– што више референци из научних часописа (домаћих и страних),

– што више референци на неком од светских језика (енглеском, немачком, француском, руском,...), и,

– референце новијег датума, до 5 година старости, треба да чине најмање 2/3 од укупног броја цитиране литературе.

18. Након списка коришћене библиографије аутор даје резиме на српском језику обима од 400–600 речи и кључне речи.

Посебне обавезе аутора рукописа

19. Аутори гарантују да приложени рукопис представља њихов оригиналан допринос, да није објављен раније и да се не разматра за објављивање у другој публикацији. Аутори такође гарантују да након објављивања у Војном делу, рукопис неће без сагласности уредништва часописа бити објављен у другој публикацији на било ком језику.

20. Аутори гарантују да права трећих лица неће бити повређена и да издавач неће сносити никакву одговорност ако се појаве било какви захтеви за накнаду штете. Аутори носе сву одговорност за садржај приложених рукописа и морају да прибаве дозволу за објављивање података од свих страна укључених у истраживање. Аутори који желе да у рад укључе слике или делове текста који су већ негде објављени, дужни су да за то прибаве сагласност носилаца ауторских права и да приликом подношења рада доставе доказе да је таква сагласност дата, или да наведу извор у складу са тачком 14. овог упутства. Материјал за који такви докази нису достављени сматраће се оригиналним делом аутора.

21. Аутори гарантују да су све особе које су значајно допринеле садржају рукописа наведене као аутори. Допринос сваког аутора мора се јасно и конкретно навести, као посебна напомена у изјави о ауторству. Аутори се морају придржавати етичких стандарда о научноистраживачком раду, а рукопис не сме да садржи неосноване или незаконите тврдње и да крши права других.

22. У случају да аутори открију важну грешку у свом раду након његовог објављивања, дужни су да одмах о томе обавесте уредника или издавача и да са њима сарађују како би се рад повукао или исправио.

23. Упозоравамо ауторе да се за сваки рукопис проверава да ли је плагијат, односно да ли садржи:

- дословно или готово дословно преузимање или смишљено парафразирање (у циљу прикривања плагијата) делова текстова других аутора без јасног указивања на извор или обележавање копираних фрагмената (на пример, коришћењем наводника);
- копирање једначина, слика или табела из туђих радова без правилног навођења извора или без дозволе аутора или носилаца ауторских права за њихово коришћење.

Ако се установи да је рад који је објављен у часопису *Војно дело* плагијат, од аутора ће се захтевати да упуте писано извињење ауторима изворног рада.

Рукописи за које се установи да садрже плагиране делове биће аутоматски одбијени и ауторима ће бити забрањено да објављују у часопису.

Рукописи који нису усаглашени са наведеним смерницама неће бити узети у поступак рецензирања.

До преласка Војног дела на систем за електронско уређивање часописа и публикавање часописа – ASEESTANT (о чему ћете бити обавештени путем веб сајта Војног дела), рукописе слати на електронску адресу: vojno.delo@mod.gov.rs

Уређивачки одбор